

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽĎÁRSKÝCH FARNOSTÍ

VELIKONOCE 2021

Jako dítě jsem miloval Vánoce,
svátky, kdy Bůh sestoupil na zem,
aby se nám daroval.

Když jsem dorostl a dospěl,
ukotvila mě v životě doba postní a triduum,
svátky odpuštění hříchů a mého vykoupení.

Střední věk mě spojil s Velikonocemi,
můj život se naklonil přes polovinu
a já hledal víru v to, že smrtí neskončí.

Ve stáří skládám naději ve svátky svatodušní,
v příslib, že nás na této zemi
nezanecháš osamělé.

Neznámý autor

Mys Bouří mysem Dobré naděje

Téměř na samém jihu Afriky leží mys Dobré naděje. Na mapy se dostal na sklonku 15. století, když k němu doplul portugalský mořeplavec Bartolomeo Diaz. Ten jej ale nazval mysem Bouří, kvůli nepřízni počasí, která jej zde zastihla. Řadu let nikdo netušil, co leží za tímto pro plavbu velmi nebezpečným místem, protože žádná loď, která se pokusila mys obepnout, se nevrátila zpět. Dokázal to až později jiný portugalský mořeplavec Vasco da Gama, který tudy jako první doplul až do Indie. Král Jan II. Portugalský přejmenoval mys Bouří na mys Dobré naděje, protože otevíral cestu k bohatství východu.

Stojíme na samém konci postní doby, ale zároveň se před námi otevírá scéna, kterou ještě musíme shlédnout. Má nám být představen Kristus lidmi oslavovaný na Květnou neděli. Kristus Bohem oslavený na Zelený čtvrtek. Kristus lidmi zavržený a Bohem opuštěný na Velký pátek. Kristus, na kterého mnozí chtěli zapomenout na Bílou sobotu. A konečně Kristus zmrtvýchvstalý po tom všem předchozím. Toto velké divadlo Boží lásky, které pro nás připravil náš Stvořitel je skutečným dějstvím života. To není komedie, po které se lidé rozejdou domů a nic se neděje. To není film, který člověk shlédne před spaním a pak vypne televizi. To není počítačová hra virtuálního světa. Je to kus našeho života. Minout jej by znamenalo něco nemít. Nemít poznání, že mě někdo tak moc miluje.

Velikonoce jsou pro nás křesťany nejvýznamnějším svátkem, kdy si připomínáme oběť Ježíše Krista na kříži a jeho vzkříšení. Velikonoce jsou pro nás nadějí, že smrt je branou do nového života. Před zmrtvýchvstáním Ježíše Krista byla smrt „mysem Bouří“, na kterém vše troskotalo. Nikdo nevěděl s jistotou, co nás čeká za tímto bodem, dokud nám zmrtvýchvstalý Kristus nepřinesl novou naději v život po smrti. Přejmenoval strach ze smrti na naději ve vzkříšení. Ježíš Kristus šel první naší cestou. A my jsme zváni k jeho následování. První slova anděla k ženám u Ježíšova prázdného hrobu zněla: „...není tady..., jde před vámi..., tam Ho uvidíte.“ (Mk 16,6-7)

Přejeme vám radost a novou naději pramenící z Kristova zmrtvýchvstání. A též sílu a odvahu k jeho následování – k jeho stylu života, který smrtí nekončí.

Váš **P. Blažej Hejtmánek**
P. Vladimír Záleský

Velikonoční program

VE FARNOSTI ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – I PŘI KOSTELE SVATÉHO PROKOPA

V době pandemie jsou mše svaté přenášeny online na farním kanále www.prokopzr.cz a v kabelové Televizi Vysočina

Květná neděle – 28. března:

10:00 mše svatá (online)

11:00-12:00 a 15:00-17:00 sv. přijímání a svátost smíření

Velikonoční svátost smíření

(P. Blažej Hejtmánek, P. Bohumil Urbánek):

Pondělí 29. března od 9:00 do 11:00 a od 14:00 do 18:00

Úterý 30. března od 14:00 do 18:00

Středa 31. března od 9:00 do 10:30

Ve všech uvedených časech je také možné přijmout svátost pomazání nemocných. Mohou ji přijmout vážně nemocní (nezáleží na věku) nebo starší lidé (i když se cítí celkem dobře).

Zelený čtvrtek – 1. dubna, památka Večeře Páně:

18:00 mše svatá (online), do 21:00 tichá adorace a sv. přijímání

Velký pátek – 2. dubna, památka Umučení Páně (přísný půst):

8:00 ranní chvály, po nich adorace do 21:00

15:00 velkopáteční obřady (online), do 18:30 sv. přijímání

Bílá sobota – 3. dubna:

8:30 ranní chvály a obřad Effatha, adorace do 20:00

Velikonoční vigilie: 20:00 se svátostí křtu a biřmování (online)

Pro účastníky bohoslužby platí pro návrat domů výjimka ze zákazu nočního vycházení.

Neděle – 4. dubna, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:

10:00 mše svatá s žehnáním pokrmů (online)

11:00-12:00 a 14:30-16:00 sv. přijímání a svátost smíření

Pondělí velikonoční – 5. dubna: 8:00 mše svatá

VE FARNOSTI ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – II PŘI BAZILICE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

V době pandemie jsou mše svaté přenášeny online na farním kanále www.zdarskefarnosti.cz.

Květná neděle – 28. března:

7:30, 9:00 (online) mše svatá

15:00-17:00 sv. přijímání a svátost smíření (cizí zpovědníci)

Zelený čtvrtek – 1. dubna, památka Večeře Páně:

18:00 mše svatá (online), do 21:00 adorace

Velký pátek – 2. dubna, památka Umučení Páně (přísný půst):

Kostel bude otevřen od 13:00 do 21:00 k adoraci

15:00 křížová cesta, 16:00 velkopáteční obřady (online)

Bílá sobota – 3. dubna:

9:00 Ranní chvály a obřad Effatha, potom adorace do 12:00

Velikonoční vigilie: 20:30 se svátostí křtu a biřmování (online)

Pro účastníky bohoslužby platí pro návrat domů výjimka ze zákazu nočního vycházení.

Neděle – 4. dubna, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:

7:30 mše svatá s žehnáním pokrmů

9:00 mše svatá s žehnáním pokrmů

15:00 až 16:00 bazilika otevřena k modlitbě a k sv. přijímání

Pondělí velikonoční – 4. dubna: 9:00 mše svatá

* * * * *

Farníkům obou farností doporučujeme také možnost prožít online bohoslužby Tridua z brněnské katedrály s naším otcem biskupem: www.biskupstvi.cz

Postní doba a její symboly

Postní doba pro mě začíná slovy: „Pamatuj, člověče, že jsi prach a v prach se obrátíš!“ (srv. Gen 3,19). Tato slova bychom si měli připomínat častěji než jedenkrát za rok. Nejlépe každý den. Škoda, že těch, kteří si je připomenou alespoň na Popeleční středu, je už v našem národě menšina. Pomyšlení na to, že jsme prachem, totiž nabádá člověka k pokoře. Pokoru potřebujeme v této nezdravě sebevědomé době víc než cokoli jiného. Pokora sluší každému. Stačí se rozhlédnout: důvod k ní nikdy nechybí: naše vlastní ubohost a nedostatečnost a naproti ní velkorysost některých našich bližních... Naše vlastní neschopnost a nevědomost a naproti ní schopnosti a znalosti jiných... A k tomu třeba ještě každý večer naše osobní bilance nesplněných předsevzetí a drobných i větších selhání...

Pro mě je však největším důvodem k pokoře Tajemství: Jsme prachem, dokonce hvězdným prachem. Taková je naše skutečná fyzikální podstata. Každý atom našeho těla vznikl ve výhních termonukleárních reakcí v některé z vyhaslých hvězd. Jako lidské bytosti nadané rozumem a svobodnou vůlí jsme ve vývoji poznání dospěli až na samotný práh toho největšího tajemství, kterým je stvoření, život, naše myšlení, naše schopnost Boha. To je největší ze všech dobrodružství. Jak to, že jsme schopni myslet? Jak to, že svět je sdělitelný? Svět, odpovídá Aristoteles, je sdělitelný proto, že sám obsahuje myšlenku. Dříve než byl svět, musel být projekt světa. To lze ještě rozumem pochopit. Ale dál už je zase jen Tajemství... Jsem rád, že smím věřit. Smím také doufat, že se mně odpovědi na všechna tajemství jednou dostane cestou osobního sdělení.

Opakem pokory je pýcha. Ten nejhroznější z hříchů. Pýcha je droga. Pýcha je závislost. Pýcha to byla, která přivedla lidi na myšlenku: „Budeme jako Bůh“. Uplynula tisíciletí a nic se nezměnilo: Je stále více těch, kteří chtějí být jako Bůh. Počet babylonských věží všeho druhu roste v našich časech nade všechny meze. Jak ubohá je pýcha trpaslíků na kopcích, kteří se považují za

státníky? Jak ubohá je pýcha hlupáků s plnou prkenicí. Nabízí se otázka: Proč nám Pán posílá takové lidi do cesty? Soudím, že proto, aby nám ukázal, jak se nemáme chovat. Aby nám ukázal, že pravou cestou k Němu je opak pýchy, jímž je pokorné uznání, že nejsme nic než prach a že světu kolem sebe i Jemu nemůžeme nabídnout nic jiného než vlastní ubohost.

Ale i na pýchu je jeden univerzálně účinný lék. Pokud ji nedokážeme dostatečně potlačovat v kterémkoli životním období tím, že se poctivě snažíme jít za tím, kdo je Cesta, Pravda a Život, je tu ještě jedna jistota. První ze tří zaručených životních jistot, kterými jsou stáří, nemoc a smrt. Gulbrandsenovu úchvatnou trilogii „Věčně zpívají lesy“, „Vane vítr z hor“ a „Není jiné cesty“ jsem četl v životě několikrát. A vždycky jinak: V sedmnácti mě okouzloval dramatický příběh, mužná síla rodu Björndalů, tragika i velikost lásek, motiv spravedlivé odplaty... V pětatřiceti jsem již začal vnímat významnější sdělení tohoto skvostu světové literatury: že totiž smyslem života není ani odplata, ani hromadění bohatství, ale konání dobra. Příběh Dagů z Medvědího dolu jsem si naposledy přečetl loni v létě. A jdu tesat do kamene tuto jedinou větu, kterou jsem na stovkách stran trilogie objevil až po své šedesátce: „Životu porozumíme teprve tehdy, až nás stáří zbaví veškeré pýchy.“ Nevím, zda mě léta zbavila pýchy zcela, ale určitě z velké části. Už není, nač bych mohl být pyšný. Víím, že jsem prach a jsem svobodnější. Méně pýchy znamená méně drogy, méně drogy znamená méně závislosti. Méně závislosti znamená více svobody. Radím každému: zbavuj se pýchy každý den. Nečekej na stáří. Každý se stáří nedočká. Poznej, že jsi prach a budeš svobodnější.

Prach je cosi nicotného. Vítr jej přivane a vítr jej odvane, a nezůstane nic. Měníme se v prach tempem, které bere dech: Popeleční středa loňská jako by byla teprve včera. Ten loňský popel jsem ještě nestačil smýt. A je to dobře. Nedá mně zapomenout, co jsem. Nevím, moji milí, kdy se to stalo (nebo snad teprve stane?) vám, ale mně se to stalo kolem padesátého roku

věku: smrt, která byla doposud smrtí těch druhých, se stala mou vlastní smrtí. Byl jsem překvapen, jak málo mě to překvapilo. Toho, co nám není zcela cizí, se méně bojíme. Proto mě pomýšlení na smrt ani příliš neděsí. Jen mně to stále naléhavěji připomíná: „Je třeba být připraven!“ Budme připraveni. Třeba tak, že se pokusíme odhodit i malý kousek pýchy. Malý kousek závislosti na věcech tohoto světa.

Platí i pro náš prach, že jej vítr přivane, vítr odvane a nezůstane nic? Věřím, že s naším prachem je to jinak. Smíme doufat, že náš prach není prachem obyčejným. Výsadou našeho lidského prachu je naděje. Naděje, toť země Zaslíbená, jež čeká na konci putování pouští. Je mnoho metafor života. Třeba: slzavé údolí. Postní dny, které nám mohou připomínat naši životní pout', jsou takovou metaforou života nepochybně také. V duchu radostné zvěsti Dobrého poselství (Evangelia) však všechny metafory života, nezřídka paradoxně, vypovídají o naději. Symbolických čtyřicet dní postní doby nám připomíná čtyřicet let putování pouští do Země zaslíbené.

Čtyřicet dní postu uplyne a bude se zase zpívat Exsultet, úchvatná velepíseň tajemství Velké noci, „v níž Kristus, rozlomiv pouta smrti, jako vítěz vstal z hrobu“. Čtyřicet dní uplyne a bude se zase zpívat velepíseň radosti: „Co by nám prospělo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli vykoupeni.“ My však smíme věřit, že jsme vykoupeni byli a z této víry pramení naděje, že není nic, čeho bychom se museli bát. Ani stáří, ani nemoci, ani smrti.

Pavel Jajtner

PROGRAM AKCÍ OBOU FARNOSTÍ NA JARO A LÉTO

ŽĎÁR I *Denně od 8:00 do 18:00 hodin, kostel sv. Prokopa*

Otevřený kostel

Každý den naleznete otevřený kostel k zastavení a modlitbě uprostřed shonu všedního dne. Děkujeme všem průvodcům, kteří se podílejí na hlídání kostela.

ŽĎÁR II *16. každého měsíce 20:00-22:00 (léto) a 19:00-21:00 (zima), bazilika Nanebevzetí Panny Marie (do května) a kostel sv. J. Nepomuckého (od června)*

Nikodémova noc na Zelené hoře

Nikodém zaujímal v židovském národě vysoké postavení. Byl velmi vzdělaný a mimořádně schopný. Byl váženým členem židovské rady. Ježíšovo učení jej velmi zaujalo. Přestože byl bohatým, učeným a uznávaným člověkem, onen prostý muž z Nazareta jej neobyčejně přitahoval. Spasitelovo poselství na něho hluboce zapůsobilo.

Nikodémova noc probíhá do května v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a od června opět na Zelené hoře, každého 16. dne v měsíci. Adorace probíhá v tichu, ve tmě a za přítomnosti kněze, se kterým je možné se setkat k přijetí svátosti smíření nebo k osobnímu rozhovoru.

Další potřebné informace naleznete na www.nikodemovanoc.cz.

ŽĎÁR II *15.–16. května, kostel sv. J. Nepomuckého*

Svatojánská pouť na Zelené hoře

Opět platí, že „člověk míní a Pán Bůh mění“. Nevíme, jaká bude situace v květnu. Předpokládejme však, že příznivější. Pout' na Zelenou horu tedy plánujeme, ale okolnosti pandemické i stavební se promítnou také do průběhu letošní pouti. Protože v kostele se ještě bude pracovat a na nádvoří nám poroste čerstvý trávník, chceme postavit pódium vně poutního areálu. Na otevřeném prostoru u ambítů bychom připravili lavičky, ozvučení... a všechny

bohoslužby budou probíhat venku pod širým nebem. V sobotu 15. května bude sv. Žofie a víme, co říká pranostika: „Svatá Žofie políčka zalije“, ale třeba nás počásí mile překvapí. V sobotu 15. května i v neděli 16. května chceme zachovat tradiční časy poutních bohoslužeb. Prodej knih nebo suvenýrů se naopak přesune do ambitů, aby nebyli rušeni poutníci při modlitbě.

ŽĎÁR II 29. května, Sklené – Křižanov

Pěší pouť ke svatě Zdislavě do Křižanova

Také letos se vydáme na sobotní pěší pouť do rodiště svatě Zdislavy v Křižanově. Trasa v délce 11 km povede ze Skleného nad Oslavou přes zaniklou ves Urbanice. V Křižanově bude mše svatá v 17:00 hodin.

ŽĎÁR II Neděle 13. června 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie
První svatě přijímání v klášterské farnosti

Prosíme vás o modlitbu za naše děti a jejich rodiny.

Termín svatěho přijímání a průběh přípravy **ve farnosti svatěho Prokopa** bude upřesněn podle aktuální epidemiologické situace a vládních opatření, sledujte prosím ohlášky a webové stránky farnosti.

ŽDÁR II Sobota 22. května 20:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie Svatodušní vigilie

Večerní liturgií se připravíme na slavnost Soslání Ducha svatého, v případě dobrého počasí na rajském dvoře.

„Ježíš říká Otcí: „Chci, aby ti, které jsi mi dal, byli se mnou.“ Právě tady, v této vůli nacházíme „skálu“, pevný základ víry a doufání. Ježíšova vůle se totiž sbíhá s vůlí Boha Otce. A spolu s působením Ducha svatého tvoří pro člověka jakýsi druh bezpečného, mocného a něžného „objetí“, které jej uvádí do života věčného.“ Benedikt XVI.

ŽDÁR I Čtvrtek 3. června 18:00, kostel sv. Prokopa Slavnost Těla a Krve Páně

Boží Tělo letos pravděpodobně oslavíme již ve čtvrtek v den svátku a mše svatá bude vysílána online na farním kanále.

ŽDÁR II Sobota 5. června v 16:30, kostel sv. Jana Nepomuckého Poutní mše svatá při příležitosti 300 let blahorečení sv. Jana Nepomuckého

Poutní mše svatá se uskuteční při příležitosti ukončení oprav na Zelené hoře a jako připomínka výročí 300 let od blahorečení sv. Jana Nepomuckého. Mši svatou v 16:30 bude sloužit otec biskup Pavel Konzbul.

BRNO 19. června v 9:00 hod., katedrála sv. Petra a Pavla v Brně Kněžské a jáhenské svěcení brněnské diecéze

Dá-li Pán, přijme letos v brněnské katedrále kněžské svěcení Jiří Dyčka, kterého jsme let potkávali v klášteře při bohoslovecké praxi.

ŽDÁR II 5. až 9. července, Nepomuk a okolí Farní puťák pro mládež: Rodným krajem Nepomuka

Kluci a děvčata! Termín i trasa platí, dá-li Pán: odjíždět chceme v pondělí 5. července na slavnost sv. Cyrila a Metoděje, rychlíkem ve 13:30. V Nepomuku a blízkém okolí prožijeme první dva dny puťáku, potom se posuneme k Pootaví. Možnost nevšedních

zážitků se otevírá pro mládež od 12 let. Projít gotickým portálem, kterým chodili bílí mniši, než se někteří z nich v roce 1252 vydali k nám do Žďáru. Vystoupit na Zelenou horu, která je sice o sto metrů nižší než ta naše, ale zapůjčila naší Zelené hoře své jméno. Nebo navštívit Žďár, kde žije pouze 80 obyvatel... to všechno s dobrou partou, se kterou se dá jít kamkoliv. Vracet se budeme v pátek večer 9. července nebo v sobotu dopoledne. *P. Vladimír*

ŽĎÁR I *Neděle 4. července, kostel svatého Prokopa*
Farní pout' svatého Prokopa

Program poutě bude upřesněn podle aktuální situace.

ŽĎÁR II *17. – 23. července, Aggtelek, Muráň*

23. diecézní expedice mládeže

Termín zůstává: od 17. do 23. července. Jen ty plány se zřejmě trochu změní... Máme sice již zajištěné noclehy ve švýcarském klášteře Magdenau, ale po letošní složité pandemické situaci bude cestování na západ zřejmě složité. Nabízí se tedy skromnější, ale zajímavá varianta: líbezná krasová pohoří a národní park Aggtelek v Maďarsku a přesun na slovenskou Muráňskou planinu. Tam se nabízí mnoho krásných věcí: pozorování sýslů nebo výprava v sedle

huculských koní. Když mi bylo 16 let, putovali jsme Muráňskou planinou celý týden. Tehdy to byl kraj pustý a takřka bez turistů. Provázel nás opojný pocit svobody a dravci, kteří hvízdali nad hlavou. Jaké to tam asi bude po 40. letech? Pojedeme třemi devítimístnými auty a doprovázet nás bude jako loni brněnský salezián a skaut z Říma P. Petr Zelinka – Kmocháček. *P. Vladimír*

ŽDÁR II 8. až 12. srpna, Západní Čechy

Pěší farní pouť z Mariánské Týnice do Skoků

Na pouť se chceme vydat v neděli 8. srpna odpoledne. Protože budeme mít svůj autobus a ubytování na jednom místě, bude pouť v podobném stylu jako před rokem. Postupně se budeme přesouvat po patnáctikilometrových trasách směrem na severozápad a autobus nás vždy vrátí do penzionu v Kralovicích.

První den pouti půjdeme z Mariánské Týnice do Plasů, další den do Manětína a potom do Skoků. Ve čtvrtek navštívíme ještě klášter premonstrátů v Teplé a trapistický klášter Matky Boží v Novém Dvoře. Návrat je naplánován na čtvrtek 12. srpna večer. Předpokládaná cena je 2500,- Kč pro dospělé (4 noclehy v penzionu, autobus a snídaně), děti budou mít slevu.

ŽDÁR II 15. srpna, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Farní pouť Nanebevzetí Panny Marie

Letos vychází slavnost Nanebevzetí Panny Marie na neděli, kdy společně oslavíme hlavní pouť klášterské farnosti.

ŽDÁR I 31. července – 6. srpna, Měřín

Letní tábor farnosti svatého Prokopa

Letní tábor farnosti svatého Prokopa letos proběhne na faře v Měříně. Přihlášky naleznete od května ve zповědnní kapli kostela sv. Prokopa, budeme ale rádi, když nás zatím i nezávazně kontaktujete, abychom měli představu o počtu dětí. E-mailová adresa je tabory.prokop@email.cz.

Aneta Pokorná, Jindřich Svoboda, Kateřina Koubková

ŽĎÁR II 16. – 22. srpna, Fryšava

Farní chaloupka na Fryšavě

Milí rodiče a táborníci! Zveme všechny děti na letní Chaloupku 2021, která se uskuteční na Fryšavě. Těšit se můžete na spoustu zábavy, příjemné chvíle s kamarády, dobrodružné výpravy a výlety do přírody. S kým? Marťa, Lucka, Vojta, Markéta, Vladěnka, Šimon, Jan a Kát'a. Kde se přihlásit? Zájemci prosím pište na e-mail makybo@seznam.cz (Markéta Bořilová) nebo veselavladenka@seznam.cz (Vladimíra Veselá).

ŽĎÁR II *Sobota 28. srpna, bazilika Nanebevzetí Panny Marie*

17. diecézní pouť rodin

Letos se opět uskuteční tradiční program diecézní pouti rodin zahájené mší svatou a s programem pro celou rodinu. Hlavním námětem pouti budou osobnosti sv. Josefa a sv. Ludmily.

ŽĎÁR I *Neděle 12. září, celý den, kostel svatého Prokopa*

ŽĎÁR II *Úterý 14. září, celý den, bazilika Nanebevzetí Panny Marie*

Adorační den ve farnosti

Farnosti brněnské diecéze se celý rok střídají v nepřetržité adoraci a vzájemné modlitbě. Adorační den je spojen s modlitbou farnosti za kněžský seminář.

ŽĎÁR I a II *Bude upřesněno*

Svatost biřmování

Biřmovanci, kteří se připravují v klášterské farnosti, přijmou svátost biřmování z rukou otce biskupa Vojtěcha pravděpodobně v sobotu 25. září. Plánování termínů je nyní i ze strany biskupství složité, ale o tento termín jsme si v současnosti požádali.

Ve farnosti sv. Prokopa není prozatím možné z důvodu vysokého počtu přihlášených uspořádat plnohodnotnou přípravu ani naplánovat vlastní obřad udělení svátosti. Sledujte prosím ohlášky a webové stránky farnosti, kde budou včas sděleny všechny potřebné informace.

ROK SVATÉHO JOSEFA A ROK RODINY

Otcovské srdce svatého Josefa

Patronem letošního roku byl vybrán svatý Josef a papež František vydal k této příležitosti list *Patris corde*, jehož titul se odvolává na to, že Josef miloval Ježíše „otcovským srdcem“.

Prostoru, který je v Písmu svatém věnováno Josefovi, není mnoho, přesto se týmu papeže Františka povedlo o něm napsat desetistránkový dokument o sedmi kapitolkách. Ta první po úvodních slovech věnovaných jeho významu u věřících Josefa označuje jako milovaného otce. Josef se v ní představuje jako ten, ke kterému směřovala láska Svaté rodiny i církve, a to pro jeho roli služebníka Božího vtělení. Druhá kapitola zdůrazňuje rys vyzdvihovaný papežem Františkem – něhu. Kardinální je zde věta: „Zlý nám ukazuje naši křehkost v negativním světle, zatímco Duch

na ni poukazuje s něhou.“ Papežský list zde snáší řadu biblických citátů, které sice přímo nesouvisejí se svatým Josefem, ale dá se předpokládat, že jimi Josef žil. Ve třetí kapitole je svatý Josef představen jako vzor poslušnosti. Ilustruje to jeho následování pokynů obdržených ve snech a oddanost k ochraně Svaté rodiny. Papež zde podtrhuje podobnost mezi oddaností Josefovou, „fiat“ Mariiným a getsemanskou poslušností Kristovou.

Čtvrtá kapitola vidí Josefa jako přívětivého otce, otce, který přijímá. Jde o schopnost přijmout vše, co přichází, i když se to jeví jako nejasné, nebo přímo zlé. Vše totiž napomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha, jak praví apoštol. V páté kapitole se uvažuje o Josefovi jako o člověku vynalézavě odvážném. Tyto vlastnosti musely být pro Josefa klíčové zvláště v situaci uprchlíka na cestách a v cizí zemi. Nejzásadnější je zde souvětí: „Zdá-li se někdy, že nám Bůh nepomáhá, neznamená to, že nás opustil, ale že důvěřuje nám a tomu, co dokážeme vymyslet, vynalézt, vyřešit.“ Aktuálnost pro dnešek poznamenaný krizemi nejen migračními se nabízí zcela zřejmě.

Šestá kapitola poukazuje na Josefův vztah k práci, pro který se stal patronem pracujících a inspirací sociálních encyklik. Sedmá se odkazuje na román Jana Dobraczyňského Stín otce. Snad by v roce svatého Josefa bylo na místě si tuto knihu přečíst. A pokud ne, pak aspoň desetistránkový papežský list.

Daniel Blažke

Mimořádné dary roku svatého Josefa

„Dar zvláštních odpustků“ spojených s Rokem sv. Josefa oznamuje dekret Apoštolské penitenciárie. Dar plnomocných odpustků lze získat za obvyklých podmínek, mezi které patří svátostná zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce. Věřící musejí odmítnout veškerou zálibu v hříchu a zúčastnit se akcí spojených s Rokem sv. Josefa při příležitostech určených Apoštolskou penitenciárií.

Dekret připomíná, že sv. Josef byl mužem modlitby, který také dnes všechny zve k prohloubení vztahu s Otcem, dovolujícímu rozpoznat Jeho vůli v životě. Plnomocné odpustky může získat ten, kdo se nejméně na 30 minut zastaví v rozjímání nad modlitbou Otce náš nebo se zúčastní duchovních cvičení či jednodenního soustředění zahrnujícího meditaci nad postavou Mariina snoubence.

Sv. Josef byl spravedlivým mužem střežícím hluboké tajemství svého srdce. Pomáhá objevovat hodnotu ticha a poctivosti v plnění každodenních povinností. Také ti, kdo během tohoto roku po jeho příkladu vykonají skutek tělesného či duchovního milosrdenství, mohou získat plnomocné odpustky.

Nejdůležitějším rysem Josefova povolání byl úkol střežit Svatou rodinu z Nazareta. Aby všechny křesťanské rodiny pocítily pozvání vytvářet atmosféru jednoty, lásky a modlitby, je dar plnomocných odpustků rozšířen také na rodiny nebo snoubence, kteří se společně modlí růženec.

Papež Pius XII. zavedl 1. května 1955 svátek sv. Josefa Dělníka s poukazem na důstojnost práce a s úmyslem inspirovat sociální život a zákony, založené na rovném rozdělení práv a povinností. Plnomocné odpustky budou moci získat také ti, kdo svěří svou každodenní práci sv. Josefovi.

Sv. Josef je rovněž patronem lidí v nebezpečných situacích, trpících, donucených k útěku a osamocených. Apoštolská penitenciárie oznamuje možnost získat plnomocné odpustky také pro ty, kdo se pomodlí litanie ke sv. Josefu nebo jakoukoli jinou

modlitbu ke sv. Josefu, podle vlastní liturgické tradice, na úmysl pronásledované církve a za posilu pro křesťany vystavené různým formám útlaku. Jako zvláště vhodné příležitosti získání plnomocných odpustků se zmiňují svátky ke cti sv. Josefa, tedy 19. března a 1. května, ale také svátek Svaté rodiny, Neděle sv. Josefa podle byzantské tradice, 19. den každého měsíce a každá středa, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefu.

V současném kontextu sanitárního ohrožení je dar plnomocných odpustků rozšířen zejména na staré lidi, nemocné, umírající a ty, kteří nemohou vycházet z domova. Podmínkou v těchto případech je odmítnutí záliby v hříchu, úmysl dostát všem stanoveným podmínkám, jakmile to situace dovolí, a modlitba ke cti sv. Josefa spojená s obětí vlastního utrpení.

www.cirkev.cz

Svatý Josef je patronem Roku rodiny

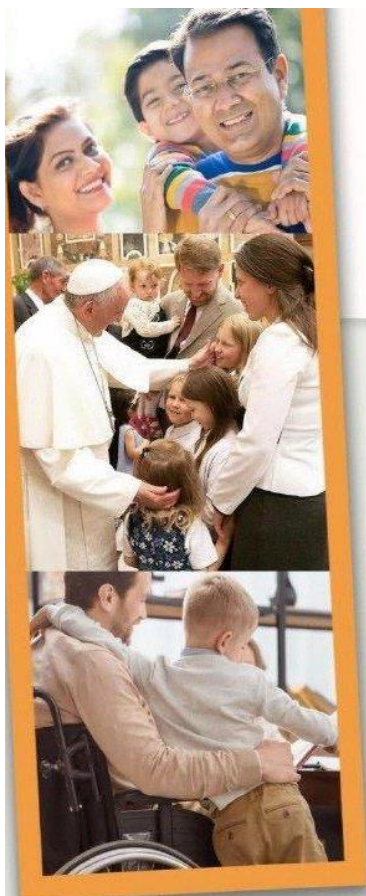
Papež František zahájil 19. března, který zároveň souzní s inaugurací jeho pontifikátu o svátku sv. Josefa, zvláštní rok věnovaný rodině a manželství, který se uzavře v červnu 2022 při 10. Světovém setkání rodin v Římě.

Cílem roku rodiny je sdílet obsah apoštolské exhortace *Amoris laetitia*, aby "lidé prožívali evangelium rodiny jako radost, která naplňuje srdce a celý život" (AL 200). Rodina, která objevuje a zažívá jak radost z daru, který má, tak z daru, kterým je pro Církev a společnost, " se může stát světlem v temnotě světa" (AL 66). A dnešní svět toto světlo rozhodně potřebuje!

Papež František pojmenoval 4 největší zátěže, které v současné době komplikují lidské vztahy, včetně těch v manželství a rodině: Jedná se o diktaturu emocí, vychvalování dočasnosti odrazující od závazků na celý život, nadvládu individualismu a strach z budoucnosti. Ze všech těchto i jiných ran nás osvobozuje život podle evangelia: „Přijímáme-li slovo evangelia, pak třebaže kráčíme cestou poznamenanou neúspěchy, pády a změnami, otevíráme se

pro plnost radosti, lidské realizace a stáváme se kvasem bratrství a lásky ve společnosti.“

Ve své promluvě papež František poukázal na rysy, které sv. Josefa přibližují každému z nás. „Nikoho neudivoval, nebyl obdařen zvláštními charismaty, nejevil se v očích těch, kdo ho potkávali, jako výjimečný. Nebyl slavný a nechtěl na sebe upozorňovat, evangelia necitují ani jedno jeho slovo. A přece ve svém obyčejném životě uskutečnil to, co bylo v Božích očích výjimečné. Před Bohem má význam pouze lidské srdce a v Josefovi Bůh rozpoznal otcovské srdce schopné oběti. Bůh chce přetvářet otevřená srdce, schopná se nasadit, štedrá v sebedarování, soucitná v přinášení útěchy v úzkostech a pevná, aby posilovala naději.“

Anno
**Famiglia
Amoris
Laetitia**

19 Marzo 2021 - 26 Giugno 2022

300 let blahorečení sv. Jana Nepomuckého

V letošním roce si připomínáme výročí 300 let od blahorečení sv. Jana Nepomuckého. Podnět ke kanonizaci dal pražský arcibiskup František Ferdinand Khünburg, když dne 15. května roku 1715 zahájil beatifikační proces Jana Nepomuckého.

Tento arcibiskup mimochodem nastoupil do Prahy až 4 roky po svém jmenování, tedy v roce 1714, protože ve střední Evropě panoval strach z morové epidemie. Nicméně v dalších letech stihl vykonat mnoho významných kroků, například založit řád sester Alžbětinek nebo zahájit tradici vodních slavností Navalis k počtě sv. Jana Nepomuckého. Samotné blahorečení vykonal papež Inocenc XIII. Dne 31. května 1721 a byl to jeden z jeho prvních počinů, když byl těsně předtím zvolen papežem.

Takže máme co slavit. Bohatý program je připraven především v Nepomuku: protipandemická opatření možná oslavy poznamenají, ale v rodišti světce chtějí mimo jiné umístit sochu jejich nejslavnějšího rodáka tak, aby vítala všechny, kdo přijíždějí. Tvořily se různé výtvarné návrhy, ale nakonec jim pomohla jedna zajímavá okolnost: v srpnu loňského roku se na zahradě psychiatrické léčebny ve Lnářích (15 km od Nepomuku) našla dvoumetrová litinová socha sv. Jana Nepomuckého. Léčebna byla až do roku 1950 klášterem bosých augustiniánů. Socha byla

odlita v roce 1913 v arcibiskupských železárnách v Rožmitálu pod Třemšínem na návrh tehdejšího ředitele velkostatku pro

nedalekou obec Tchořovice a umístěna na kamenném podstavci u nového mostu, který nahradil starší, zničený povodní. Obec ale v roce 1927 pořídila novou sochu a tuto darovala lnářským augustiniánům pro jejich konventní hřbitov. Řeholníci pravděpodobně během války sochu zakopali, aby ji zachránili před zrekvírováním. Tento svatý Jan bude zřejmě vítat hosty Nepomuku na kruhovém objezdu.

Oslavy u nás ve Žďáře pojmem asi takto: v pátek 4. června bychom rádi slavnostně otevřeli kostel na Zelené hoře po ukončených generálních opravách. V sobotu 5. června tam bude po dlouhé době první mše svatá s otcem biskupem a oslavy budou pokračovat i v neděli 6. června odpoledním koncertem a návštěvou delegace z Nepomuku.

P. Vladimír Záleský, foto: www.nepomuk.cz

Svatá Ludmila 1100

K letošním významným jubileím patří také 1100 let od zavraždění svaté Ludmily na hradišti Tetín. Svatá Ludmila je patronkou rodin, první českou i slovanskou světicí, její jméno nesou kostely či instituce skoro po celém světě.

I když historické informace o sv. Ludmile čerpáme především z pozdějších legend, základní obrys jejího života je znám. Narodila se pravděpodobně v roce 860. Díky manželskému svazku s knížetem Bořivojem stála u samých počátků konstituování českého státu a formování národů budoucí střední Evropy.

Stala se zakladatelkou vládnoucí dynastie a snažila se ovlivňovat i soudobou politickou situaci za vlády svých synů Spytihněva a Vratislava. Významnou roli sehrála také při výchově vnuka, budoucího knížete Václava.

15. září 921 byla z příkazu snachy Drahomíry zavražděna na tetínském hradišti Tunnou a Gommonem. Písemné prameny uvádějí, že k tomu došlo nejspíše z politických a náboženských důvodů.

www.svataludmila.cz

Krátké zamyšlení po dlouhých 76 letech

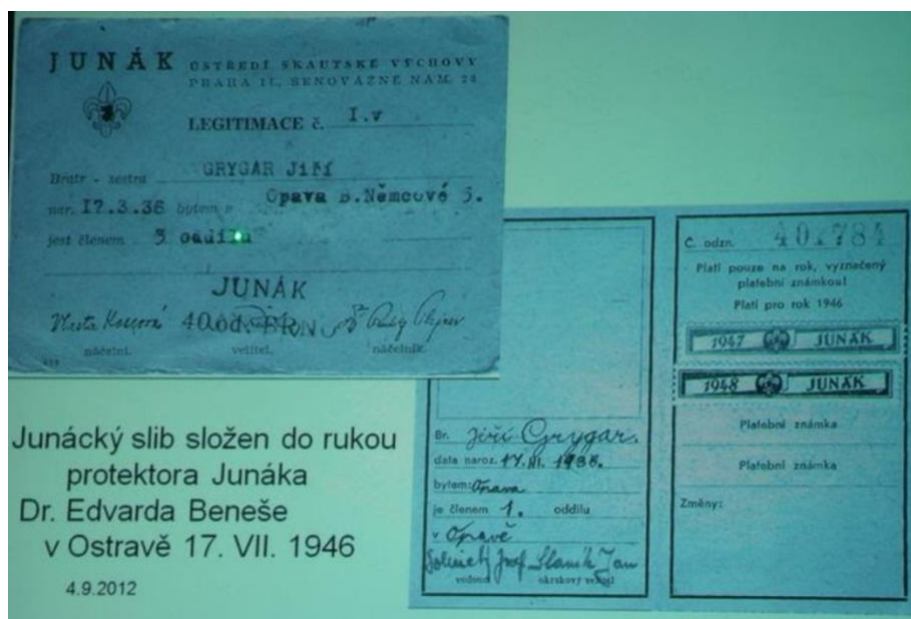
Milí přátelé, dne 17. března se dožil významného kulatého jubilea RNDr. Jiří Grygar, CSc. (narozen 17. března 1936), český astronom a astrofyzik, popularizátor vědy, křesťan a skaut... a dodejme – také zelenohorský poutník. Nedávno napsal nádherné zamyšlení o tom, jak jej skautské ideály provázely životem a formovaly. Srdečně mu za nás všechny blahopřeji a posílám modlitbu i požehnání.

P. Vladimír (Šagi)

Když mi bylo 6 let, dostal jsem se s rodiči poprvé do Prahy, kam nás pozval mamčin bratr a můj strýc. Byl jsem tehdy každou chvíli nemocný, postupně jsem prodělal většinu dětských nemocí a hned po příjezdu do Prahy jsem místo prohlídky hlavního města dostal horečku a tři týdny stonal. Naštěstí jsem se už před nástupem do školy naučil sám číst a objevil jsem u svého bratrance bohatou knihovnu s knížkami Jaroslava Foglara a sešity Rychlých šípů. Okamžitě mne zaujala kniha Tábor smůly a samozřejmě příběhy Rychlých šípů – osobitě verze českého komiksu. Takže mi vlastně nic nechybělo, ale od rodičů i strýce jsem se dozvěděl, že skaut je v Protektorátu zakázán, a to mne utvrdilo v mém vlasteneckém pudu, že nám cizí národ zakázal něco tak velkolepého, jako jsou skautské oddíly.

Při další pražské návštěvě jsem pak přečetl knížku Hoši od Bobří řeky, a to mne utvrdilo v mé touze, že hned jak válka skončí, tak se musím do skautu přihlásit. Celou válku jsme žili na předměstí Brna, takže jsme zažili bombardování brněnských továren a nádraží a posléze přechod fronty, což jsme ve sklepě přežili bez zranění. Když byla v Brně obnovena tramvajová doprava, všiml jsem si na konečné stanici tramvaje zasklené vývěsky, že se v Černých polích obnovuje 40. oddíl Junáka, kde byla adresa klubovny a výzva, aby se zájemci přihlásili. Okamžitě jsem požádal rodiče, aby mi přihlášku schválili, a stal jsem se včlitem ve 40. oddílu.

Už v červnu jsme začali chodit na nedělní výlety (tehdy se pracovalo i celou sobotu). Byl jsem na těch vycházkách v sedmém nebi, ale líbily se mi i družinové schůzky v pěkně zařízené klubovně. Nerad jsem se však brzy loučil s Brnem, protože jsme se v listopadu 1945 přestěhovali do Opavy, snad nejvíce válkou zničeného českého města. Když jsme tam přijeli, nefungovalo v Opavě pouliční osvětlení, nejezdily tramvaje a většina ulic byla pokryta sutinami vybombardovaných domů. Téměř zázračně jsme však našli téměř netknutou ulici poblíž sokolského stadionu a tam neporušený dům a v něm neporušený byt. Ještě větší bylo mé překvapení, že snad 5 minut chůze od našeho domu byla krásná skautská klubovna v suterénu domu, který se jmenoval Soví hrádek. Takže jsem plynule pokračoval v klubovních schůzkách a nedělních výletech a v r. 1946 jsme měli poblíž Hradce nad Moravicí prázdninový skautský tábor, který jsem prožíval jako největší dobrodružství.

Těsně před letním táborem jsme se ve čtvrtek 18. července 1946 všichni slezští skauti v počtu snad 10 tisíc sjeli na Prokešovo náměstí v Ostravě před impozantní budovou ostravské radnice, abychom přivítali prezidenta Dr. Edvarda Beneše, který byl v té době protektorem Junáka. Uvítal ho Zemský junácký náčelník pro Slezsko a širší Ostravsko Lumír Jedlička (1914-1994), s nímž jsem se osobně poznal o rok později na dalším skautském táboře poblíž Kružberské přehrady, kdy ten tábor vedl. Na Prokešově náměstí jsem i jako vlče složil skautský slib, protože to byly mimořádné poměry. Volby v r. 1946 totiž celostátně vyhráli komunisté, i když třeba v Opavě skončili až na třetím místě. Bylo zřejmé, že pan prezident se ocitl v politické pasti, a zoufale jsme se snažili ho ujistit svou podporou. Ihned po tzv. vítězném únoru začal nevybíravý útok na skautské hnutí; najednou jsme se měli přejmenovat na pionýrské oddíly Junáka, ale pak z toho Junák samozřejmě vypadl a byl fakticky zakázán.

V posledních dnech světové války položilo 18 členů Odboje slezských junáků své životy, když byli zradou vydáni gestapu a 24. dubna 1945 na svátek skautského patrona sv. Jiří byli po dlouhém mučení dva týdny před koncem války popraveni na starém židovském hřbitově v polském Těšíně a pohřbeni v masovém hrobě. O další oběti mezi skauty-rovery se postaral iniciativní komunistický režim. 24. července 1949 byl tábor železnobrodských roverů na úbočí Vlašského hřebene obklíčen asi třemi stovkami (!) příslušníků SNB a StB, kteří na spící skauty zaútočili střelbou nejenom z pušek, ale i z kulometů. Dva skauti byli zastřeleni a 16 skautů, co střelbu přežili, dostali tresty vězení od jednoho roku do 20 let. Bylo zřejmé, že komunisté cítili, že skautské zásady stejně jako křesťanství jsou v příkrém protikladu s jejich zvrácenou ideologií třídního boje, kterou pak sužovali české i slovenské obyvatelstvo dlouhých 40 let.

Nikdy mne nenapadlo, že mi osud bude přát sejít se s řadou osobností českého skautingu. Mohl jsem popřát Jaroslavovi Foglarovi (Jestřáb; 1907-1999) k osmdesátinám, protože shodou okolností bydlel v domě, kde bydlí má spolužačka z gymnázia. Mého syna křtil P. Jiří Reinsberg (Amundsen; 1918-2004). Skamarádil jsem se s bratrem Jiřím Navrátilem (Jiří N.; 1923-2017), který odvážně

bojoval proti nacistům i komunistům i třetím Jiřím – Stránským (Jíra; 1931-2019) který činil totéž. V roce 2019 jsem se sešel s další legendou Ing. Jindřichem Hojerem, CSc. (1924-2020), s nímž jsem před lety korespondoval kvůli sborníku na počest Jaroslava Foglara. On byl totiž ve Foglarově oddílu a Foglar ho pod jeho pravým jménem zvěčnil v seriálu Rychlých šípů. Jindra mne pozval na pardubické nádraží, kde se konala vernisáž jeho autobiografické knihy a v Domově pro seniory Dubina jsem měl pro něho i jeho spolubydlící přednášku i s diskusí.

S odstupem doby je vidět naprosto zřetelně, že vztah ke světovému skautskému hnutí v různých státech slouží jako lakmusový papírek míry demokracie v dané zemi. Je pro mne opravdu velkou radostí, že jsem se dožil doby, kdy vidím, jak naši skauti v dospělosti zastávají významné funkce ve veřejném životě. První tři předsedové Akademie věd ČR prošli skautingem, včetně prof. Heleny Illnerové (Holinka), a i mezi českými politiky najdeme řadu těch, kdo vyrostli ve skautském prostředí. Současný stav světového skautingu se 40 miliony členů vypadá sice jako kapka v moři, ale síla tohoto hnutí je mnohonásobně vyšší právě proto, že skautské ideály jsou sice náročné, ale o to přitažlivější.

Jiří Grygar (Dřímál), foto z www.skautipraha2.cz

Na dohled od poutního kostela...

Čtyři roky věnované obnově poutního kostela sv. Jana Nepomuckého se naplňují a památka se s příchodem příznivějšího jarního klimatu (snad) dočká definitivního dokončení. Stane se znovu místem setkávání v prostředí, které zcela změní svoji léty zažitou tvář.

Uvedené (snad) budiž jediným odkazem k problematice celé obnovy, která je zpracována výhradně restaurátorskými metodami, ještě stále přinášejícími úskalí rozhodovací, termínová a finanční. Nelze se však divit, pojetí obnovy je zcela konzervativní v postupech, nikoliv však v přístupu. Ten je dle našeho názoru odvážný, a proto pečlivě zvažovaný se všemi očekávanými i náhodnými dopady.

Posun v pojetí celkové obnovy inicioval podrobný průzkum mobiliáře kostela, uloženého dočasně v ateliéru restaurátora. Stav původních vrstev umožnil směřovat restaurování interiéru k původnímu autorskému řešení dvojice Vejmluva – Santini. Nelze však očekávat, že definitivní výsledek bude dokonalým přenesením interiéru do prvních

podzimních dní roku 1722. K tomu přece jen chybí několik důležitých původních doplňků, které byly z kostela přeneseny jinam. Lavice, kazatelna a varhany již zůstanou nepůvodními. Pomineme-li doplněnou a zrestaurovanou vnitřní štukovou výzdobu, bude další očekávanou a rovněž pronikavou změnou

podlaha kostela, která je plošně restaurována a bude doplněna do původního originálního a barevně výrazného geometrického vzoru nově vyrobenými kopiemi původních formátů dlažby.

Oproti interiéru je pojetí vnější podoby kostela jiné. Minimalistická elegance nadále koresponduje s okolím, která doznalo od doby vysvěcení kostela změn, které prostorové vnímání stavby spolu s její již nepůvodní barevností posouvají do třetího tisíciletí. Za zmínku však stojí, že sondy v omítkách definitivně potvrdily v historických pramenech uváděný ohromující barevný účinek – kostel byl oním pomyslným rubínem zasazeným na hoře.

Stavbu samotnou umocní její osazení ve vnitřním prostoru poutní louky, rozprostírající se mezi kostelem a obvodovým ambitem. Louka již bez náhrobků byla výškově upravena a s příchodem jara bude provedena její konečná kultivace. Prostorový účinek úpravy okolí kostela směřuje ke zdůraznění architektury vrostlé do travnaté plochy přerušené pouze třemi přístupy dlážděnými velkoformátovými kamennými deskami.

Dokončení restaurování kostela není definitivní tečkou za realizací jednoho z našich společných záměrů. Objemově větší a finančně náročnější etapa je prozatím před námi. V průběhu roku se, jak pevně věříme, rozběhnou práce spojené se záměrem obnovy ambitu. Omítky, štuková výzdoba, doplnění figurální výzdoby jsou úkoly, které jsme plánovali od roku 2017, kdy byly podány příslušné žádosti o finanční podporu. Té bylo definitivně vyhověno až na přelomu roku. A protože nebylo prozatím rozhodnuto o možném posunu termínu realizace, povážlivě se nám krátí realizační lhůta.

I přes všechny těžkosti spojené s přípravami i s realizací nás doposud odvedená práce naplňuje optimismem a důvěrou ve zdárné dokončení všeho, co jsme si předsevzali.

Děkujeme všem, kteří nám vyjadřují svoji podporu a projevují zájem o dění spojené s obnovou památek farnosti. Přejeme všem pevné zdraví a blízkost doby, kdy se společně sejdem v obnoveném kostele. *Ing. František Laštovička, koordinátor oprav*

PULS – Jak jsme pulsovali v roce 2020?

Uplynulý rok byl nejen „koronován“ virem Covid-19, ale také korunován velkorysou štědrostí dárců. I přes obtížnou situaci, ve které se všichni nacházíme, donátoři darovali 14,5 mil. Kč, což představuje nárůst o 44 % oproti roku 2019. Velká rodina malých dárců se rozrostla o dalších 973 nových dárců, a to i navzdory tomu, že se v loňském roce nemohly uskutečnit plánované akce, jako např. pout' donátorů do Žarošic, koncert Pavla Helana nebo setkání kontaktních osob v děkanátech.

Stále rostoucí donátorská podpora také umožnila zrušení zářijové sbírky na účely PULSu. Noví donátoři a jejich dary pomohli snížit příspěvek farností, kterým se farnosti podílí na zajištění mezd kněží v naší diecézi. V 88 farnostech dary donátorů snížily podíl farnosti na méně než polovinu a ve 32 farnostech ho pokryly zcela.

Věřím, že se v letošním roce situace zlepší natolik, abychom se mohli potkat osobně třeba na pouti donátorů nebo jiné akci. Zatím přijměte vřelé poděkování za veškerou podporu a přání Božího požehnání pro dny začínajícího nového roku.

P. Mgr. Pavel Kafka

A jak si aktuálně vedou naše farnosti?

Farnost svatého Prokopa

Žďár nad Sázavou 1

K 19. 3. 2021 má 26 dárců,
tj. 3,2 % účastníků bohoslužeb
Dary: 21 155 Kč
(za rok 2020: 54 120 Kč)

Farnost Nanebevzetí P. Marie

Žďár nad Sázavou 2

K 19. 3. 2021 má 50 dárců,
tj. 14,1 % účastníků bohoslužeb
Dary: 50 270 Kč
(za rok 2020: 93 240 Kč)

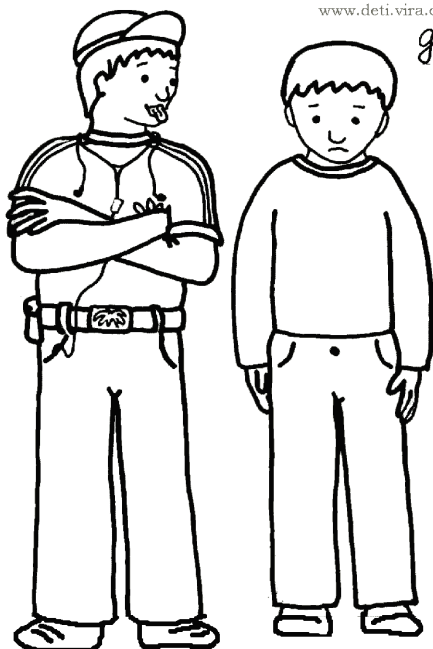
Připojit se k velké rodině malých dárců můžete na www.donator.cz.

VELIKONOČNÍ OMALOVÁNKA PRO DĚTI

Po namáhavé cestě nakonec Ježíšovi vzali i oblečení. Člověk si často na oblečení zakládá a je nespokojený, když nemůže mít vše, co se mu líbí.

Ale není to jen Afrika a další chudé země, kde děti i dospělí žijí ve veliké chudobě. I mezi námi může být kamarád, kterému rodiče nemohou koupit nic nového. Může proto být ostatními odstrkován, může se stydět. Jak se k němu zachovám já?

PŘEHLED POUTÍ V OBOU FARNOSTECH

Místo	Datum	Pout'	Mše svatá
Zelená hora	So 15. 5.	Sv. Jan Nepomucký	17:00
	Ne 16. 5.		6:00, 7:30, 9:00, 10:30, 14:30
Počítky	Ne 6. 6.	Navštívení Panny Marie	12:00
Česká Mez – Babín	Ne 30. 5.	Nejsvětější Trojice	15:00
Stržanov	Ne 13. 6.	Sv. Antonín	15:00
Žďár n. S. I	Ne 4. 7.	Sv. Prokop	bude upřesněno
Dolní Hamry	Po 5. 7.	Sv. Cyril a Metoděj	12:00
Vysoké	Ne 18. 7.	Panna Maria Karmelská	12:00
Mělkovice	Ne 25. 7.	Sv. Anna	12:00
Cikháj	Ne 25. 7.	Sv. Anna	15:00
Žďár n. S. II – bazilika	Ne 15. 8.	Nanebevzetí Panny Marie	9:00
Žďár II – bazilika	So 28. 8.	Diecézní pout' rodin	9:30 – 16:00
Polnička	Ne 5. 9.	Sv. Andělé strážní	11:00
Radonín	Ne 5. 9.	Narození Panny Marie	9:00
Hamry – Najdek	Ne 19. 9.	Panna Maria Bolestná	12:00
Světnov	Ne 26. 9.	Sv. Václav	14:00

FARNOST ŽDĀR NAD SÁZAVOU – I

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00 (v době pandemie v 10:00 přenos na farním kanále YouTube)

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa a první pátek v 8:00

(v době pandemie v pondělí, úterý, čtvrtek a pátek v 18:00 a ve středu a sobotu v 8:00)

Návštěvy nemocných: První pátek v měsíci a dle potřeby

Duchovní správce: R.D. Mgr. Blažej Hejtmánek

Kontaktní adresa: Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12,
591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

Mobil: 728 370 027

E-mail: zdar-mesto@dieceze.cz

Web: www.prokopzr.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00 a 14:00 – 18:00

FARNOST ŽDĀR NAD SÁZAVOU – II

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby: Mše svatá vždy v 9:00 (v době pandemie také v 7:30)

Sobotní mše svatá s nedělní platností: V sobotu v 16:30 (do května 2021 v bazilice Nanebevzetí Panny Marie, od června na Zelené hoře)

Bohoslužby v týdnu: Pondělí, středa, pátek v 17:15, čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: R. D. Mgr. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným: Římskokatolický farní úřad,
Zámek 2/2, 591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zdar-klaster@dieceze.cz, zalesky@dieceze.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz, www.zelena-hora.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání. Pokud víte o někom, kdo je dlouhodobě nemocný nebo v nemocnici a přistupoval ke svátostem, informujte nás prosím o něm.

Zpravodaj žďárských farností, Velikonoce 2021: Redakční rada P. Blažej Hejtmánek, P. Vladimír Záleský. Redakční návrh připravil Zbyněk VINTR. Do zpravodaje přispěli texty farníci obou farností. Obrázky archiv farností a internet. Tisk Unipress. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti. Návrhy článků pro vánoční číslo zpravodaje do 17. listopadu.

Rok svatého Josefa a rok rodiny 2021

V Nazaretu stojí hned vedle Mariina domku v bazilice Zvěstování Panně Marii malý kostelík zasvěcený svatému Josefovi a v jeho kryptě vykopávky domku, v němž podle tradice žil nazaretský tesař Josef. Oltář sem v roce 1926 věnovali moravští katolíci.